

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شرق

سه‌شنبه ۲۵ شهریور ۱۴۰۴ • ۲۳ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ • ۱۶ سپتامبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۰۴ • ۱۲ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۵۹ • اذان مغرب ۱۸:۲۸ • اذان صبح فردا ۴:۲۴ • طلوع آفتاب ۵:۴۸

برداشت خرمای استعمران از سطح نخيلات شهرستان کارون آغاز شده است. برآوردها نشان می‌دهد امسال حدود ۲۵ هزار تن خرما از سطح ۲۸۰۰ هکتار باغ نخيلات شهرستان برداشت شود. خرمای استعمران کارون به دلیل کیفیت بالا و طعم مطلوب، همواره جایگاه ویژه‌ای در بازارهای داخلی و صادراتی داشته است. عکس: علی معرف، ایرنا

instagram:sharghdaily1

twitter:sharghdaily

youtube:sharghdaily

Telegram:SharghDaily

aparat:tasvirshargh

www.sharghdaily.com

شورش دیجیتال در کاتماندو

از فساد و تبعیض تا خیابان؛ ترکیب انفجاری جامعه نپال

قادر باستانی‌نبریزی

عضویت‌مدیره‌انجمن‌صنفي‌روزنامه‌نگاران

صورت غیرمستقیم و بلندمدت، تغییر ادراک و فرهنگ سیاسی نسل‌ها را تسهیل کردند. نپال نیز این روند را نشان داد؛ حتی محدودیت‌های موقت اینترنت، جوانان را به یافتن راهکارهای جایگزین دیجیتال مانند اپلیکیشن‌های خصوصی و شبکه‌های زیرزمینی سوق داد. اعتراضات با تجمع‌های مسالمت‌آمیز آغاز شد و به‌سرعت گسترده شد. درگیری‌ها با نیروهای امنیتی، آتش‌زدن ساختمان‌های دولتی و فشار خیابانی، به استعفای نخست‌وزیر و انحلال پارلمان انجامید. انتصاب نخست‌وزیر موقت، نقطه عطفی تاریخی بود. پیامدهای سیاسی و اجتماعی این

خیزش متعدد و پیچیده است؛ ازجمله فرصت برای اصلاحات ساختاری و بازسازی اعتماد عمومی، ریسک بی‌ثباتی سیاسی و تنش‌های جدید و اثرات فرهنگی و انسانی ناشی از خشونت و تلفات. نکته مهم در انقلاب نپال، نقش برجسته نسل جدید است که دیگر حاضر به پذیرش بی‌چون‌وچرای قدرت سنتی نیست. این نسل دیجیتال‌محور، با ابزارهای فناوریانه و شبکه‌ای، مطالبه شفافیت، پاسخ‌گویی و مشارکت واقعی را مطرح کرده است. لایه چنین تغییر فرهنگی در بلندمدت، شکل‌گیری دموکراسی مشارکتی و بازتعریف انتظارات عمومی از حکومت را ممکن می‌سازد. این پیام برای جهانیان نیز روشن است که جوانان امروز، از نسل‌های ایگرگ، زد و آلفا، با ابزارهای دیجیتال آشنا هستند و محدودسازی یا سانسور صرف، تنها به افزایش نارضایتی و جست‌وجوی مسیرهای جایگزین خواهد انجامید. نگاه به انقلاب نپال باید از این منظر عبرت‌آموز باشد. سیاست‌گذاران باید پیشاپیش اثرات بلندمدت تصمیمات خود را در ارتباط با آزادی بیان، فیلترینگ و مشارکت مدنی پیش‌بینی کنند. هرگونه بی‌توجهی به این عوامل، می‌تواند منجر

هنر خوانی

جایزه‌امی فرصتی برای حمایت از فلسطین

او اشاره کرد سه سال پیش هیچ‌کسی نبوده و حالا اینجاست بر روی صحنه یکی از مهم‌ترین جوایز دنیا. کویر نقش پسر ۱۳ساله‌ای را بازی کرد که متهم به قتل هم‌کلاسی‌اش است.

تقدیم جایزه به کارکنان بیمارستان‌ها

در بخش درام، سریال «بیت» به‌عنوان بهترین سریال سال انتخاب شد. نوآ وایل، که سال‌ها با «ER» نامزد بوده، سرانجام نخستین امی خود را برای بهترین بازیگر مرد درام گرفت و آن را به کارکنان بیمارستان‌ها تقدیم کرد. کاترین لاناسا هم به طور غیرمنتظره جایزه بهترین بازیگر مکمل زن درام را از آن خود کرد. این سریال در مجموع پنج جایزه گرفت.

پایان با یک جایزه

در حالی که برنامه استفن کولبرت به‌زودی از شبکه سی‌بی‌اس کنار گذاشته می‌شود، برای نخستین بار به عنوان بهترین برنامه گفت‌وگومحور جایزه گرفت و پرشورترین تشویق شب را دریافت کرد. او با کنایه پرسید: «کسی استخدام می‌کند؟». او بدون اینکه آتش به پا کند فقط تاکید کرد هیچ‌گاه تا این اندازه کشورش را دوست نداشته است. او در برنامه خبری خود مدارکی را منتشر کرده بود که از قرارداد عجیب شبکه سی‌بی‌اس با ترامپ خبر می‌داد. سه روز بعد از آن خبر داده شد برنامه او پایان می‌یابد.

ترامل تیلمان، بازیگر سریال «Severance» نیز برای نقش مکمل درام برنده شد و سخنرانی احساسی‌اش را به مادرش تقدیم کرد: «مامان، تو وقتی هیچ‌کس نبود کنارم بودی». جنیفر کولیج، برنده پیشین «لوتوس سفید»، با شوخی‌هایی درباره کلونوسکوپ و اوزمپیک فضای مراسم را به هم ریخت.

طنز خوانی

بحران

در تالارهای عروسی

آیدین سیارسرپج

در راستای بحرانی شدن وضعیت اغلب مشاغل کشور، «بحران» در حال بازدید سرزده از اطراف کرج بود که بالاخره به تالارهای عروسی رسید. رئیس اتحادیه تالارهای پذیرایی و تجهیز مجالس گفته: «تالارهای عروسی در شرایط بحرانی هستند و شرایط به نحوی شده که عروسی‌ها با ۵۰، ۶۰ نفر برگزار می‌شود».

در گذشته که می‌خواستند عروسی بگیرند، می‌گفتند میهمان زیاد دعوت کنیم که خرج مراسم دریایند. میهمان دعوت می‌کردند، ۳۰ هزار تومان خرجش می‌کردند، ۲۰۰ هزار تومان توی پاکت می‌گرفتند. درواقع هر میهمان به عبارتی ۱۷۰ هزار تومان سود بود. مدتی بعد که هزینه‌ها بالاتر رفت، هزینه مراسم یر به یر می‌شد. ۲۰۰ هزار تومان خرج میهمان می‌کردند، میهمان هم طبق یک معامله پایاپای ۲۰۰ هزار تومان می‌گذاشت توی پاکت و تقدیم می‌کرد. الان یک میلیون خرج میهمان می‌شود، میهمان همچنان ۲۰۰ هزار تومان می‌گذارد توی پاکت و ۸۰۰ هزار تومان ضرر می‌زند. در نهایت هم ناراضی است و می‌گوید کباب به همه نرسید. البته یک سری فامیل درجه‌یک هستند که محکوم‌اند ضرر و زیان را جبران کنند. بالاخره از عمه و عمو و خاله انتظار می‌رود حداقل یک سکه را بدهند. قبلا که وضعیت اقتصادی به این شکل نبود، فامیل با طبیب خاطر سکه می‌داد، ولی الان که سکه به صد میلیون تومان رسیده، فملای درجه یک (واقعا جمع فامیل چی می‌شه؟)، دودوتا چهارتا می‌کنند که ما اگر بیایم علاوه بر شام و شربت و شیرینی، مدعوین دیگر را هم بخوریم باز هم صد میلیون جبران نمی‌شود. پس منطق اقتصاد حکم می‌کند که قبل از عروسی، قطع رابطه کنند و اصلا وارد این محاسبات نشوند.

البته به نظر من کم‌شدن میهمان‌ها زیاد هم بد نیست. قدیم یک عده واقعا نامربوط بودند به مراسم که بیشتر به واسطه اصرار پدر داماد و پدر عروس دعوت می‌شدند. این‌ها پدرا موقع انتخاب میهمان‌ها یک جوری روی بعضی اسامی تاکید می‌کردند و می‌گفتند «من فردا چطور تو روی آقای نقدعلی‌زاده نگاه کنم؟» که اگر کسی نمی‌دانست، فکر می‌کرد نقدعلی‌زاده برادر خونی‌شان است. در حالی که نقدعلی‌زاده خودش هم اینها را دقیق نمی‌شناخت. یک بار آمده بود برای تعمیر یخچال و اصلا یادش هم نمی‌آمد که این آقا که الان برای عروسی دختر یا پسرش دعوت کرده، باد کدام کوه بوده. آخر هم عمر عنر با ۱۰ سر عائله خودش را می‌رساند تہ کرج، خیار و شیرینی دانمارکی و ژله و باقالی‌پلو را مخلوط‌وار توی دهان میکس می‌کرد، ۲۰۰ هزار تومان می‌گذاشت توی پاکت و می‌رفت.

به هر حال چه خوش‌شان بیاید چه نیاید، از نظر رئیس اتحادیه تالارهای پذیرایی کم‌شدن میهمان‌ها یک جور بحران تلقی می‌شود. من نمی‌دانم این وسط چه کسی مسئول مدیریت این بحران است. درحال‌حاضر تنها سازمانی که به ذهنم می‌رسد سازمان مدیریت بحران است که آن هم معمولاً وقتی یک بلایی «می‌آید» وارد عمل می‌شود. وقتی میهمان نمی‌آید، سازمان مدیریت بحران باید چه کار کند؟ از قبل هشدار بدهد؟ با هلی‌کوپتر شباباش بریزد که میهمان ترغیب شود بیاید؟ خود بچه‌های سازمان در قالب خوشگلابی که باید برقصد، بیایند وسط مجلس؟ در سوله مدیریت بحران، در کنار نردبان و کیسول اطفای حریق، یک سری زن‌عمو و پسرخاله دپو کنند که در صورت نیاز به مجالس تزریق شوند؟ از من به‌عنوان کسی که از نظر سطح شوخی، شوهرعمه محسوب می‌شود، استفاده کند؟ شما بفرمایید ما چه کار کنیم آقای رئیس اتحادیه تالارهای پذیرایی و تجهیز مجالس!؟